



ПРИКАЗКА

Чудни приказки разправя
мойта баба Мина.
За тегла, борби и слава
въ моята родина.

Какъ черкези съ остри саби
тука сж вилнѣли,
какъ деца и стари баби
турцитѣ сж клали.

Какъ дѣдитѣ ни въ затвори,
по бѣсилки мрѣли,
какъ народътъ ни се борилъ,
врѣлъ петъ вѣка цѣли.

Какъ по селища и друми,
въ пекъ и зимни хали,
люти саби и куршуми
день и нощъ пищѣли.

Ой, израсла въ бой и слава
мойта родина!
Не напраздно го разправя
мойта баба Мина.

Мислите, че тя ме плаши,
че ме подиграва?
— Христоматиитѣ наши
сжщото разправятъ!

Хр. Радевски

ГАТАНКА

Дълга, дълга Бърборанка,
нѣма кости, нито сѣнка,
пѣй и тича пълзишката
презъ нивята и полята.
Щомъ я дълго слънце грѣе,
тя започва да слабѣе,
тя започва да се свива
и да става мълчалива.
Но, заплиска ли я дъждъ,
тя набъбва изведнажъ,
тя расте и дебелѣй,
и лудува, и се смѣй.

Що е то?

Ас. Разцвѣтниковъ

